

ranto molimine conati sunt Viri incomparabilis existimationē labefactare, deque ipsius gloriosissimo nomine aliquid detrahere; nisi quod imperiti nonnulli & creduli, magicis artibus id fieri non sine risu & indignatione secus sentientium suspicarentur. Quam primum igitur Lugdunum rursus appuleram ex Flandria & Brabantia redux, nihil prius habui, nihil antiquius, quam ut sitim meam Mathematicam & Philosophicam sedarem: nec diu moratus perrexi ad Clariss. Dn. Schootenium, cui jam ab aliis Viris elegantioribus eram commendatus, ejusque summam in me benevolentiam provocavi, ut mecum amicitie dexterarum jungeret, & artem Analyticam atque hanc methodum summa fidelitate doceret. Fui enim inter alia Mathematicis studiis semper addictus, eo inprimis nomine, quod unicæ certissimis & solidissimis fundamentis erant superstructæ: ideoque ingenio meo non diffidens ad hanc quoque methodum perdiscendam animum adieci, existimans, nihil me aut scivisse antea, aut unquam cogniturum, quod ad eam comparatum non sit exigua dignationis. Illa adminiculante penitus introspicere cœpi admirandam Refractionis & Iridum doctrinam, ab omnibus Viris elegantioribus attentatam, à nemine autem ante Cartesium perfectam; recolebam diversas Opticorum sententias de Luminis natura & visione, (quibus nunquam antehac mihi satisfacere potui) tanta fide & eruditione à Viro incomparabili traditâ, ut ad ipsius perfectionem nihil amplius addi aut desiderari posset. Videbam omnes istas residuas difficultates & vitia, quæ Copernicano tanquam verissimo mundi systemati adhuc impingi poterant, de motuum anomaliis, de epicyclis nonnullis, quos Copernicani excogitare adhuc necessum habebant: de diversis planetarum centrīs, ut Martis, Jovis & Saturni extra Solem; Martis & Jovis ferè in sphaera seu orbe Mercurii, & Saturni non procul ab orbe Veneris, opinante Landspergio *comment. in motum terræ diurnum & ann. p. 35*; inprimis illud de motu proprio & philosophicè sic dicto, commodissimè & uno quasi & cu per hypothesin Cartesianam tolli, & aboleri continuâ gyratione materiæ cœlestis, & uniuscujusque vorticis in eâ contenti: ubi inprimis illud observari meretur, quod nulli planetarum motus fiant in perfectis circulis, sed in peripheriis à figura circulari in Ellipticam degenerantibus, idque ob causas manifestissimas, quas colligere licebit in tertia parte principiorum philos. Equidem ad calculum Astronomicum perficiendum licebit perfectos in cœlo circulos imaginari, & quasdam motuum anomalias, & epicyclos, excogitare, quod tamen in rei veritate, & sanâ Philosophiâ non admittitur. Videbam denique *emphaticè*